

ת"פ 5008/11/14 - תביעות צפת נגד סרגיי ליאך

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 5008-11-14 תביעות צפת נ' ליאך

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד

סרגיי ליאך

הנאשם

החלטה

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת **היזק לרכוש במזיד** - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי כתב האישום שתוקן בהסדר הטיעון, הנאשם ניפץ את דלת הזכוכית של דירת המגורים של פרודתו, זאת ביום 20/4/14 סמוך לשעה 21:14.

הנאשם דפק בחוזקה על הדלת עד אשר התנפצה מעוצמת הדפיקות, ונגרם נזק בשווי של כ- 250 ₪.

ביום 13/10/15 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם יחזור בו מכפירתו, יודה, יורשע בכתב האישום המתוקן וישלח לקבלת תסקיר שיתייחס גם לשאלת ביטול הרשעתו והמאשימה תתחשב בהמלצות התסקיר.

תסקירי שרות המבחן

2. תסקיר מיום 29/2/16

כפי שפורט בתסקיר, הנאשם בן 37, עלה לפני ארבע שנים מאוקראינה. נמצא בהליכי גירושין מהמתלוננת ולהם 2 ילדים המתגוררים עם סבתם באוקראינה.

עוד על פי התסקיר, הנאשם עובד מזה שנה כלבורנט במעבדת חומרים במפעל למוצרי חלב, מכתב ממעסיקו ציין את שביעות רצונו מתפקודו.

הנאשם טען כי עם עליית בני הזוג ארצה הם חוו קשיים אישיים הקשורים בהגירה ועל רקע זה התדרדרו יחסיהם, עוד נטען כי חברות הנאשם בקהילת "עדי יהווה" השפיעה על מערכת היחסים הזוגית והוסיפה לקשיים שחוו בני הזוג.

שרות המבחן מסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

הנאשם טען בפני שרות המבחן כי הגיע לבית המתלוננת על מנת להתפייס עמה, ומשסירבה המתלוננת לאפשר לו להיכנס חש תסכול וכעס והתעקש להיכנס על מנת לדבר עמה.

הנאשם שלל אלימות כלשהי כלפי המתלוננת בעבר וטען כי היא נפגעה מהזכוכית שנשברה.

הנאשם מסר כי הוא חש תסכול מהרחקת ילדיו על ידי המתלוננת, שכן על רקע הקשיים בין השניים העבירה המתלוננת את הילדים לאמה באוקראינה ואינה מאפשרת לנאשם קשר איתם.

משיחה של שרות המבחן עם המתלוננת עלה כי היא חוותה אלימות מצדו עוד באוקראינה, וכי עלייתם ארצה והשתייכותו של הנאשם לקהילת "עדי יהווה" הדגישו את הקונפליקטים ביניהם. המתלוננת מסרה כי נוצר פער בין אמונותיו של הנאשם לאורח החיים לו הייתה רגילה וכתוצאה מהתנהגותו האלימה והפערים ביניהם החליטה להיפרד ממנו והעבירה את ילדיה לאוקראינה על מנת לגונן עליהם בתהליך הפרידה.

שרות המבחן התרשם מהנאשם כאדם רהוט ומסודר שהקפיד להגיע בזמן למפגשים ועמד במה שנדרש ממנו וכי ההליך הפלילי עורר בו חשש וחרדה.

עוד התרשם שרות המבחן כי הנאשם תפס את עצמו כקורבן במערכת הזוגית ולא הכיר בחלקו בהליך הפרידה והתדרדרות היחסים ביניהם, חש פגיעה מדחיית המתלוננת והשליך כלפיה כעס ואשמה בגין הסתבכותו הפלילית ופירוק המשפחה.

הנאשם לקח אחריות חלקית על מעשיו והתקשה להכיר בפגיעה באשתו.

שרות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו וכן בעניין הרשעתו בדיון.

ביום 15/3/16 נשלח הנאשם לקבלת תסקיר נוסף בעניינו, שכן מתוכן התסקיר עלה שמא שרות המבחן לא עודכן בהסדר הטיעון בין הצדדים והסתמך על כתב האישום טרם התיקון, אשר בו יוחסה גם עבירת תקיפה כלפי בת הזוג שנמחקה.

3. תסקיר שרות המבחן מיום 9/5/16

מהתסקיר עלה כי הנאשם המשיך להתמקד בקורבנות שלו במערכת היחסים, התקשה לקחת אחריות על חלקיו

האישיותיים הבעייתיים, התקשה לקחת אחריות על הנזק שנגרם והתמקד בקשייו ובתחושות הכעס כלפי אשתו, שכן הגעתו לביתה הייתה למטרת פיוס עמה ומשסירבה הגיב כמו שהגיב.

הנאשם לא תפס את התנהגותו כעבירה על החוק וזה גרם לו לתסכול.

לעניין ביטול ההרשעה, הנאשם לא הציג כל מסמך ממקום עבודתו המתאר אפשרות שיפוטר במידה ויורשע בדין, אלא רק הביע תסכול סביב תיוגו כעבריין מורשע, דבר אשר יוסיף על קשייו ועל כן ביקש לבטל את הרשעתו.

בסופו של יום, שרות המבחן לא נתן כל המלצה לעניין ביטול ההרשעה.

שרות המבחן חזר על התרשמותו כי הנאשם אינו מקבל אחריות על מעשיו, מכחיש בעיות בהתנהגותו באירוע ובכלל, ואינו רואה את עצמו כזקוק לטיפול ועל כן נמנע שרות המבחן ממתן כל המלצה בעניינו והותיר את הערכתו מיום 29/2/16 על כנה.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 22/5/16 טענו הצדדים לעונש.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי נסיבות העבירה מלמדות על בריונות מצדו.

נטען כי העמדה של המאשימה היא להותיר את הרשעת הנאשם על כנה ועתר להטיל עליו מאסר על תנאי מרתיע והתחייבות.

5. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם סבר כי יש לפסול את התסקיר השני כמו שנפסל התסקיר הראשון, שכן עורכת התסקיר חזרה והתעלמה מהתיקון שנעשה בכתב האישום, התקשתה לתקן את טעותה שמדובר רק בעבירה של היזק לרכוש ושזה לא קשור לסכסוך בין בני הזוג.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירה מהנמוכות והבלתי מאיימות שניתן לייחס לעבירות הרכוש, שכן הדלת נשברה בלי כוונה וללא אמצעי נוסף כגון בעיטה או מוט.

בעניין ביטול ההרשעה - ציין ב"כ הנאשם כי בני הזוג פרודים מזה 3 שנים ונמצאים בהליכי התרת נישואין, וכי ילדיהם "כלואים" באוקראינה באשמתה של המתלוננת.

ב"כ הנאשם טען כי מבירור שערך במפעל "גד", מקום עבודתו של הנאשם, התברר כי הם לא מקבלים עובדים

עם עבר פלילי. הנאשם לא פנה להנהלה לקבלת מסמך כלשהו מאחר וחשש לפנות שמא הדבר יסכן את עבודתו.

ב"כ הנאשם טען לגבי התנהלותה של קצינת המבחן ולגבי כך שהנאשם לא הובן בצורה נכונה, וכי הוא לקח אחריות על מעשיו, הצטער והתנצל והתגוננות שלו עולה כשמתייחסים להיבטים המשפחתיים הלא קשורים.

6. הנאשם

ביקש סליחה והתנצל על מעשיו, טען כי לא הייתה לו כוונה לשבור את דלת הזכוכית אלא הלם בה כי היה בסערת רגשות.

שאלת ההרשעה

7. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הנה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחרף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

ראו לעניין זה את ע"פ 43351-08-14 **אסייגה אלמיו נגד מדינת ישראל**:

"אכן הכלל המנחה בפלילים הוא, כי אדם שביצע עבירה צפוי להיות מורשע בדין. כך שהימנעות מהרשעה היא, אפוא, חריג לכלל שיופעל במקרים נדירים בלבד. בית המשפט יימנע מהרשעה, רק בנסיבות חריגות שבהן יוכח כי הנזק שנגרם לנאשם מההרשעה גבוה יותר מהתועלת שתצמח ממיצוי הדין עם הנאשם. דהיינו, כאשר לא מתקיים יחס סביר בין הנזק שצפוי לנאשם מן ההרשעה לחומרת העבירה. ראו: ע"פ 2555/13 חי נחמיאס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו], (09.01.14) ורע"פ 3852/14 אלכסנדר זיסמן ורשואר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (18.08.14).

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל**. שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.."

לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

8. כתב האישום המתוקן עניינו פגיעה בדלת וניפוץ הזכוכית בה.

יצוין כי עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש, שנכללה בכתב האישום טרם תיקונו בהסדר הטיעון, יוחסה מראש עקב פגיעתם של שברים מדלת הזכוכית הנשברת בידה של המתלוננת, ולא נטען מעולם שהנאשם תקף את אשתו בהתנהגות אחרת.

מתוך התסקירים ומטיעוני הצדדים לעונש, עולה כי אותו אירוע פלילי הנו חלק ממערכת יחסים מורכבת וטעונה בין הנאשם לבין אשתו. בהתאם למורכבות היחסים עומד הפער בין התפיסות של בני הזוג, הנאשם והמתלוננת, לגבי חלקו וחלקו של בן ריבו בסכסוך.

הנאשם רואה עצמו כקורבן של אשתו, מקטין את חלקו, ומתקשה לראות כל סרה במעשיו, ואילו המתלוננת תיארה את הנאשם בפני שרות המבחן כאדם נוקשה המעמיס קשיים על כל יוזמה לסיים את הפרידה, ודיווחה כי בחרה לשלוח את ילדיה לגדול מחוץ לארץ כשיקול משיקולי הפירוד.

הנאשם טען, כאמור, שהגיע לבית המתלוננת במטרה להתפייס, וכי הדלת התנפצה בלא שהתכוון לגרום לה נזק, אלא רק כי הלם בה.

מצאתי כי במקרה זה מדובר ברף פליליות נמוך יחסית לעבירת ההיזק במזיד, הדורשת יסוד נפשי של כוונה מיוחדת, ואולם ניתן להסתפק במקרה זה, על פי הפסיקה, במענה על הלכת הצפיות. הנאשם לא זמם ולא תכנן לנפץ את הדלת, אף לא הסתייע בכלי ייעודי לניפוצה, אך התנהג באופן שבו שבירתה הייתה תוצאה צפויה, כפי שאכן קרה.

9. כאמור, עבירת ההיזק לרכוש היא עבירה תוצאתית שעניינה הגנה על נכס ואוסרת על הריסתו או פגיעה בו במזיד. היסוד הנפשי שבעבירה הוא של מחשבה פלילית, כלומר, מודעות לטיב המעשה, קיום הנסיבות ואפשרות גרימת התוצאה - כאשר לעניין זה די בפזיזות כלפי התממשות התוצאה. הנאשם פעל מתוך תסכול וכעס דפק בצורה חזקה על הדלת וחזר ודפק פעם נוספת כשהוא נוטל סיכון בלתי סביר של שבירת הדלת.

שוב ושוב, בישיבות שקדמו להצגת הסדר הטיעון, וגם אחרי שהוצג, טען הנאשם כי לא התכוון לשבור את הדלת. לאחר שהוסבר לו כי גם היעדר כוונה מיוחדת מקיים את דרישות הסעיף - הודה, ולא ביקש לחזור בו מהודאתו.

נראה כי הקושי לקבל אחריות, שהותיר רושם שלילי על שרות המבחן, נובע מתוך התפיסה שלא הייתה כוונת שבירה לדלת, ולא מכך שהנאשם אינו מבין את השלילה שבמעשיו.

10. עבירת ההיזק לרכוש בזדון היא עבירה מסוג עוון שהעונש בגינה הוא 3 שנים מאסר. העבירה פוגעת בערכים חברתיים של הזכות לקניין ושמירה על הרכוש ותחושת הביטחון. במקרה זה נעשתה העבירה באווירה של אלימות, שעה שהנאשם סירב להתפנות מהמקום, ויש בהתנהגות משום פגיעה בשלוות נפשה של המתלוננת ובתחושת הביטחון. יחד עם זאת, לנוכח העובדה שהעבירה בוצעה לא בתכנון וללא עבירות נלוות - סבורני כי ניתן לסיים לגביה את ההליך הפלילי ללא הרשעה, בהתקיים הנסיבות המתאימות לכך.

מצאתי כי האינטרס הציבורי לא ייפגע באופן בלתי מידתי בדרך של סיום ללא הרשעה.

11. עיון בפסיקה שניתנה בגין עבירות היזק לרכוש בזדון, כשהיא נעברת לבד, מעלה כי ישנם מקרים בהם מסיימים בתי המשפט הליכים כאלה ללא הרשעה, גם כאשר היא נעברת בתוך התא המשפחתי.

א. ת"פ (כפר סבא) 7805-09-10 **מדינת ישראל נגד ראובן רייבי**, הנאשם הודה בעבירה של היזק לרכוש במזיד, הנאשם שבר את דלת יחידת הדיור של אחיו באמצעות קורקינט והוסיף ועקר את דלת הרשת של יחידת הדיור. בית המשפט נמנע מהרשעתו של הנאשם וחייבו בתשלום פיצוי וחתימה על התחייבות.

ב. ת"פ (אילת) 27115-03-13 **מדינת ישראל נגד סיגלית כהן**, הנאשמת הודתה והורשעה בעבירת היזק לרכוש במזיד. הנאשמת הגיעה לסניף המוסד לביטוח לאומי וביקשה לפגוש את אחת הפקידות ביום שאינו מיועד לקבלת קהל. לאחר שסורבה הדליקה הנאשמת באמצעות מצית ניירות שהיו על מתקן הטפסים וכן פח. בית המשפט ביטל את הרשעתה וחייב אותה בחתימה על התחייבות.

גם במקרים בהם נסיבות ביצוע העבירה חמורות יותר והעבירה נעברה בליווי עבירות נוספות, בתי המשפט נטו להימנע מהרשעת נאשמים, בהתאם לנסיבות המקרה ונסיבות הנאשם העומד לדין.

ג. רע"פ 1721/12 **מוחמד איראשי נגד מדינת ישראל**, המבקש הודה במסגרת הסדר טיעון בעבירת היזק לרכוש בזדון והתפרעות. המבקש יחד עם אחרים פירקו שני ברגים ממצלמת אבטחה של המשטרה והיא ניזוקה ונדרש להחליפה, זאת במהלך התפרעויות בעיר העתיקה בירושלים ובשכונת סילואן. בית המשפט השלום נמנע מהרשעתו והטיל עליו 180 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והרשיע את המבקש.

בית המשפט העליון קיבל את רשות הערעור של המבקש וביטל את הרשעתו בדין, תוך שציין את הדברים הבאים:

"איננו סבורים כי העבירות שבהן היה המבקש מעורב אינן חמורות, ואף איננו

אומרים כי אילו ישבנו אנו כערכאה ראשונה היינו נמנעים מהרשעתו בדין. עם זאת, לא מצאנו כי החלת הסדר של אי-הרשעה מביא לסטייה של ממש ממדיניות הענישה הנהוגה אשר מצדיקה התערבות בעונש שהושת."

ד. ת"פ (רמלה) 14367-06-13 **מדינת ישראל נגד פלוני**, נגד הנאשם הוגש כתב אישום שייחס לו עבירות של מעשה פזיזות ורשלנות באש, איומים והיזק לרכוש. בית המשפט הורה על מחיקת עבירת מעשה פזיזות ורשלנות באש כאשר זו יכולה להיות מוגשת רק על ידי הפרקליטות. הנאשם הודה והורשע בעבירת איומים והיזק בזדון לרכוש. במהלך ויכוח בין בני הזוג, הסתגר הנאשם בחדר המחשב וסירב לצאת ולפתוח את הדלת, המתלוננת בעטה בדלת וכתוצאה מכך נשר חלק ממשקוף הדלת. הנאשם אמר למתלוננת כי הבית לא מעניין אותו וכי הוא ישרוף אותו, לא יישאר למתלוננת כלום ויוציא את הכסף מחשבון הבנק. בהמשך הפיל ספריה על הרצפה, השליך צלחות רצפת הבית, ואת הטלפון הנייד של המתלוננת מבעד לדלת הבית לאחר שזו אמרה לו שהיא תתקשר למשטרה. בהמשך נטל קופסת גפרורים והדליק אש באמצעות גפרורים ושלה אותה לעבר סדין ובגדים בבית ויצא ממנו. בית המשפט ביטל את הרשעתו והטיל עליו 250 שעות של"צ.

ה. ת"פ (תל אביב - יפו) 3990-04-11 **מדינת ישראל נגד יצחק ששון**, נגד הנאשם הוגש כתב אישום שייחס לו עבירות איומים, תקיפה והיזק לרכוש, במסגרת הליך גישור נמחקו העבירות של איומים ותקיפה ונותרה עבירת ההיזק לרכוש בכך ששבר ראوتر. בית המשפט נמנע מלהרשיעו והטיל עליו תשלום פיצוי והתחייבות.

ו. ת"פ (טבריה) 26766-10-14 **מדינת ישראל נגד מאור נאומן**, הנאשם הודה בעבירות של היזק לרכוש במזיד, תקיפה שסתם של בת זוג וניסיון להסגת גבול פלילית. הנאשם הטיח את הטלפון של המתלוננת, חברתו לשעבר, ברצפה, בהזדמנות אחרת דחף אותה תוך שהוא מחזיק בחוזקה בידה ושפך עליה כוס משקה. בית המשפט נמנע מהרשעתו של הנאשם והטיל עליו צו מבחן למשך שנה וחתימה על התחייבות.

12. מדיניות הענישה הכללית מצביעה על ענישה מגוונת החל מאי הרשעה, כפי שפורט לעיל, דרך מאסרים על תנאי ועד מאסרים בפועל מאחורי סורג וברח.

א. ת"פ (תל אביב) 8790-11-09 **מדינת ישראל נגד מקסים אסור**, הנאשמים הודו והורשעו בביצוע עבירות של הסגת גבול והיזק לרכוש במזיד. הנאשמים הסיגו גבול במחסן של בית הממוקם בחצר וגרמו נזק לתריסי המחסן.

בית המשפט הטיל נאשם מס' 1, נעדר עבר פלילי - 5 חודשי מאסר על תנאי, ועל נאשם מס' 2, בעל עבר פלילי - 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

ב. ת"פ (נתניה) 13977-12-11 **מדינת ישראל נגד מאיר בן עטר**, הנאשם הודה והורשע בעבירת היזק לרכוש במזיד. הנאשם בעקבות ויכוח עם בת זוגו השליך אבנים לעבר חלון חדרה וניפץ את החלון, זאת לאחר שצלצל במכשיר האינטרקום ובפעמון הבית לזמן ממושך ולא נענה. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

ג. ת"פ (באר שבע) 8626-06-14 **מדינת ישראל נגד יבגני קונובל**, הנאשם הודה והרשע בעבירת היזק לרכוש במזיד. בסמוך לאחר דיון בעניינו של הנאשם בתיק אחר, סירב הנאשם להשתחרר ורצה לחזור לכלא, נטל עמוד וניפץ באמצעותו את שמשות הזכוכית של הכניסה. בית המשפט גזר עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 5 חודשים במצטבר, 2 מאסרים על תנאי והתחייבות.

13. הנאשם כבן 37 עלה ארצה מאוקראינה, נמצא בהליכי גירושין מאשתו ולהם 2 ילדים משותפים.

הנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה, עובד כלבורנט במעבדת חומרים של חברת גד. בא כוחו טען כי מבירור שערך עלה כי המפעל לא מקבל עובדים עם הרשעות פליליות. שרות המבחן ציין כי לא הוצג בפניו אישור על כך שהרשעה פלילית תפגע בנאשם פגיעה קונקרטית.

בנקודה זו טען ב"כ הנאשם כי הנאשם משיקוליו בחר שלא לעורר את עניין הרשעתו האפשרית, ושאלת השפעתה על תעסוקתו, ולא פנה לפיכך בפנייה לקבל מסמך רשמי שיאשר את הטענה שהושמעה לאחר בדיקה, ולפיה מפעל "גד" לא מעסיק מורשעים בפלילים.

באופן חריג, ובניגוד לכלל לפיו נזק קונקרטי של הרשעה חייב להיות מוכח, לשם ביטול הרשעה, החלטתי הפעם לקבל את הטענה.

הנאשם הותיר רושם של מי שחושש מהשפעת ההליך הפלילי עליו, ומגלה מורא אמיתי מפני תוצאותיו.

גם לשרות המבחן, גם לדיונים, הגיע במועד, מלווה במתורגמן מטעמו, שכן אין הוא שולט כלל בשפה העברית.

הגם שעולה תמונה של אדם נוקשה במערכת הזוגית המסועפת שהגיעה לשרטון, איני רואה הצדקה להכביד עמו בשל אירוע חד פעמי זה, שאיננו מהחמורים.

שוכנעתי במקרה זה, ושלא כתקדים, בטענה שהנאשם אכן חושש לעורר את שאלת השפעת הרשעתו, מתוך מה שנקרא בסלנג שימושי "שאלת קיטבג", ולטובת הנאשם אני מוכנה להניח כי יש חשש שאם יורשע - יפוטל.

אציין כי, כמובן, אילו היה מדובר בעבירה חמורה יותר, אזי הנחות כאלו לא היו יכולות לבוא במקום הוכחות קונקרטיות.

במצבו של הנאשם, שהנו עולה חדש שאינו יודע כלל עברית, המצוי בלבם של הליכי פירוד מורכבים, ושילדיו רחוקים ממנו ונמצאים בחו"ל, ראיתי חשיבות עליונה להבטיח שתעסוקתו לא תיפגע.

החלטתי לפיכך לבטל את הרשעתו של הנאשם.

14. שרות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית לנאשם, ואולם איני רואה כל מניעה מלשבצו במסגרת של"צ, אשר תאזן את סיומו המקל במיוחד של ההליך.

סוף דבר

15. לאור כל האמור לעיל, אני מבטלת את הרשעתו של הנאשם על פי סמכותי בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

שרות המבחן יגיש תכנית של"צ וימליץ על מספר השעות ועל מקום ביצוע העבודה.

נקבע לקבלת תכנית של"צ ולסיום ההליך ליום 14.9.16 שעה 10:00.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לשרות המבחן.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תשע"ו, 28 יוני 2016, במעמד הצדדים.